

MŪSU LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1970 m. spalio - outubro 16 d.

Šio «Mūsų Lietuvos» Numerio
GARBĖS LEIDĖJA
MARIJA SKORUPSKIENĖ
IŠ PARQUE DAS NAÇÕES
Nuoširdus ačiū kilniai geradariui
M. L. Administracija

POPIEŽIAUS SVEIKINIMAS

PRELATUI MYKOLUI KRUPAVIČIUI

Š. m. spalio 1 d., antrą dieną nuo Šv. Mykolo Arkangelo šventės, didžiam Lietuvių tautos ir valstybės vyrui, lietuvių krikščioniškosios demokratijos kūrėjui, Žemės Reformos autoriui ir lietuviui kunigui Mykolui Krupavičiui sukako 85 metai amžiaus.

Šia proga, retą išimtį padaręs, telegrama Brangųji Sukaktuvininką pasveikino ir Popiežius Paulius VI:

«Kaip padėkos ženklą už jo daugelį metų kunigiškos tarnybos, prašydamas gausių Dievo malonių, Šventasis Tėvas maloniai teikia Prelatui Mykolui Krupavičiui, jo aštuoniasdešimt penkerių metų amžiaus sukakties proga, tėvišką ir apaštališką palaiminimą.»

(Pas)

Kardinolas Villot

Brazilija

Didelių, kraštui labai svarbių planų turi prezidento Medici vyriausybė. Vienas iš jų yra praveisti pirmąjį didelį kelią per visą mazonijos kraštą iš rytų į vakarus. Tai bus virš 3 tūkstančių kilometrų. Jis eina per niekada ne kirstus miškus, kalnus, slėnius, pelkynus. Ten, kur nekur gyvena visiškai laukiniai indėnai. Kelio tiesimo darbai jau pradėti.

KLAUSIMAS: kas tuo keliu važinės, jei ten tik laukiniai indėnai tegyvena? Vyriausybė išilgai to kelio statys miestelius, kaimus, kur apgyvendins žmones ypač iš neturtingo ir nuolat didelių sausrų varginamo Brazilijos šiaurės rytų pakraščio. Bet gali ten vykti visi, kas tik nori padėti kraštą apgyvendinti ir ten įsikurti. Vyriausybė duos veltui žemių, kiek kas norės ir galės apdirbti. Šitas kelias bus tartum pagrindinė kraujo arterija, kuri duos gyvybės iki šiol tartum išmirusiai krašto daliai. Reikia tik linkėti ir padėti, kad vyriausybei tas užsimojimas pasisektų.

DIDELI LOBIAI

Amazonijoje, ten kur tas kelias pravedamas, ir kitur, glūdi dideli turtų lobiai. Geros žemės ūkiams ir gyvulininkystei, įvairių mineralų klo-

dei, kaip geležies, uranijaus, anglių ir tt. Visus tuos lobius bus galima daug lengviau pasiekti turint gerą kelią. Tūkstančiams vargo žmonių atsiveria naujos galimybės prasigylventi.

PRASIDĖJO GYVESNĖ RINKIMŲ KAMPANĖJA. Tiek laikraščiuose, tiek per radiją ir televiziją pajutome didesnę partijų propagandą prieš artėjančius rinkimus. Kiek tenka susidurti su žmonėmis, tai rinkimais susidomėjimas neatrodo didelis. Jaučiama kažkokia apatija.

Placiajame Pasaulyje

Per paskutinę savaitę pasaulio politikų ir spaudos dėmesį labiausiai traukė Bolivija, Čilė ir naujasis Egipto prezidentas Sadat.

EGIPTAS

Naujasis prezidentas Sadat nesąs linkęs pratęsti karo paliaubas su Izraeliu. Egiptas gavęs elektroninių kovos pa-būklų iš Sovietų Rusijos ir noris juos pirmą kartą pavartoti Izraeliui paklupdyti.

Egiptas, arabai nesiderėsia su žydais tol, kol juos kas nors tebebando varu priversti derėtis. Egiptas nepasidavęs žydams 1967 metais, nepasiduosias nė dabar».

NEBENEIGIA

Prezidentas tartum neju-

čiom patvirtino, kad paliaubų metu Suez zonoje pasistatė raketinių sviedinių bazes, ko neturėjo daryti pagal paliaubų sutartį. Pasakė; «Iš Suez fronto neatitrauksime nė vienos raketos». «Žydai turi pasitraukti iš visų karo metu užimtųjų mūsų žemių». Toks nusistatymas, aišku, nežada nieko gero artimai ateičiai.

BOLIVIJA

Kaip atsimename, Bolivijoje įvairūs kairiųjų pažiūrų kariškiai nuvertė Ovando Candia generolio valdžią. Bet dabar savo tarpe ėmė rietis, skirti ir nebesutaria, kaip ta valdžia pasidalyti. Stipriausias dar, atrodo, tebesilaiko generolas Juan José Torres. Bet nuo jo jau atsikilo patys kairiausi komunistai, kalnuose tebesilaiką ir kovoją partizanai. Suskilo ir jį palaikę universitetų studentai.

Pats generolas Torres, kurs iš pradžių kaibėjo gana karin-gai, žadėjo išvyti iš krašto visus kapitalistus suvalstybinti visą pramonę, bankus ir t. t., dabar jau pradeda blaiviau kalbėti, aiškintis, žada nesikarščiuoti, laikytis visų tarptautinių sutarčių. Nori apraminti krašto nuotaikas. Kiek tokie marksisto raminiai yra rimti ir patikimi, tai kitas klausimas. Bet Bolivija tebėra labai kritiškoje padėtyje ir pilietinio karo pavojus dar neatrodo pasibaigęs.

SOV RUSIJA

Rusų rašytojui Aleksandrui Solženicyn paskirta Nobelio premija už jo sukurtus literatūros veikalus. Tai yra didelė garbė rašytojams ir paprastai kiekvienas kraštas didžiuojasi, kai kuris jų rašytojas taip apdovanojamas.

Kom. Rusijoje yra kitaip. Tiek valdžia, tiek jos spauda pasirodė labai nepatenkinta ta dovana. Girdi, tai esą Sov. Rusijos įžeidimas. Kodėl?

Soženicynas savo romanuose aprašė baisią kalinių padėtį komunistų kalėjimuose ir vergų stovyklose. Tie jo raštai, girdi, apšmeižę Sov. Rusiją, jis nesąs žymus rašytojas ir t. t. Patį rašytoją Rusijos Rašytojų Sąjunga išmetė iš savo narių. Tuo atveju labai aišku, kad bolševikams negali patikti tokio žmogaus apdovanojimas.

Solženicynas telegrafavo Švedijon, kad esąs dėkingas

Arabu Susiskaldymas

PRIMENA KATES IR ŠUNIS

Turbūt arabų valstybės niekuomet nebuvo taip susiskaldžiusios, kaip per devynių dienų karą tarp Jordano karaliaus Husseino ir partizanų, kad suskilo, Tas naujas konfliktas atvėrė senas žaizdas, kurias gal užgydys tik ateinančios kartos. Dabar arabai yra taip susipykę ir susirieję, kad bendrą jų akcija prieš Izraelio valstybę pasidarė visiškai nebeįmanoma, «Arabų valstybių santykiai», taip išsireiškė Tunisi-jos prezidentas Burgiba prieš porą metų, «pasizymi dviprasmiškumu, veidmainiavimu, baime, pažeminimu kitų ir hegemonijos tendencija». Tas jo posakis gerai apibūdina arabų santykius ir 1970 metais.

GAVO PER NOSI

Prasidėjus partizanų ir karaliaus konfliktui, Jungtinės Amerikos valstybės nusiuntė netoli Palestinos šeštąjį laivą su 25.000 kareivių ir paruošė kovai kai kuriuos savo dalinius Vokietijoje. Izraelio generalinis štabas pasiuntė į Sirijos pasienį tankų brigadą ir liepė aviacijai budėti, Reikalui esant Izraelio tankai galėjo žygiuoti į Sirijos sostinę ir priversti Sirijos kariuomenę pasitraukti iš Jordano karalystės. Bet Sirijos prezidentas Atassi matytų ženklų nepastebėjo ar nesuprato, ir nutarė suvesti senas sąskaitas su karaliu Husseinu. Nakties metu jis pasiuntė 200 tankų ir 5.000 kareivių į Jordano karalystę, kad jie padėtų narsiai kovojantiems partizanams. Atassi mėgdavo sakyti, kad «Palestina galima išvaduoti tik per Ammaną», suprask, nuvertiant nuo sosto Jordano karalių, Dabar jam atrodė, kad atėjo išvadavimo valanda, Sirijos tankai turėjo partizanų kovos ženklus, ir todėl Sirijos vyriausybė tvirtino, kad tankai priklauso ne jai, bet Palestinos vadavimo komitetai, taigi partizanams. Tačiau karaliui Husseinui staigiai nusišypsojo laimė: dvi jo tankų brigados, padedamos lėktuvų, taip supliekė Sirijos tankus, kad jie pradėjo bėgti namo. Virš 130 sugedusių tankų pateko į Jordano kariuomenės rankas, o jos pačios nuostoliai buvo nežymūs. Husseinui padėjo ir karštas oras bei smėlio dulkės, kurios labai kenkia Sovietų pagamintiems tankams.

Nusėdus kovos sukeltoms

už premiją ir atvyksias jos pasiimti, priimti. Tik klausimas, ar valdžia leis jam išvažiuoti iš Rusijos? Juk 1958 metais ne tik neleido Boris Pasternakui nuvažiuoti tokios pat premijos priimti, bet priverdė jį net jos atsisakyti.

dulkėms, išėjo aikštėn kitos arabų intrygos Sirijos krašto apsaugos ministeris nesiuntė į kovą aviacijos, kuri būtų galėjusi pridengti tankus. Be lėktuvų priedangos tankai yra geras taikynys prieš aviacijai, kuri jnos naikina; kaip zuikius.

Idomus devynių dienų karo faktas yra dar ir tas kad Irako kariuomenė, esanti Jordano karalystėje, nesikišo į partizanų ir karaliaus Husseino rungtynes. Po 1967 metų Izraelio ir arabų karo Irako vyriausybė nusiuntė į Jordaną 12.000 kareivių, kad jie padėtų arabams sunaikinti žydus. Praėjusią vasarą Irako vyriausybė pareiškė, kad tie kariuomenės daliniai pavedami ne karaliaus, bet partizanų dispozicijai. Bet kai kilo partizanų dispozicijai. Bet kai kilo partizanų ir Husseino konfliktas, Irako kariuomenė paliko partizanus jų pačių likimui.

KONFERENCIJŲ BE GALO

Baigiantis devynių dienų karui, Kairo mieste buvo sušaukta arabų viršūnių konferencija, kurioje taip pat pasirodė chroniškas arabų viršūnių konferencija, kurioje taip pat pasirodė chroniškas arabų susilimas. Alžirija, Marokas ir Irakas atsisakė toje konferencijoje dalyvauti, o kitų kraštų atstovai ragino Husseiną ir partizanus nutraukti karo veiksmus. O kai konferencijos pabaigoje mirė Nasseris, visų arabų dėmesys nukrypo į jo laidotuves ir gali mus įpėdinius, kurie taip pat gavo širdies smūgį. Pasveikę jie pareiškė, kad eis Nasserio pramintu keliu. Kadangi žydų ir arabų paliaubos baigsis lapkričio 7 dieną, Amerika ir Anglija pasiūlė pratęsti paliaubas dar tris mėnesius.

Semi romėnai sakydavo, kad besipešant tretysis džiau-giasi. Arabų valstybių suskilimas yra Izraelio saugumo laidas.

Pavergtoji Lietuva

Atviras Laiškas Justui Rugieniui

Rusai bolševikai okupantai visokiais būdais mulkina laisvąjį pasaulį, girdamiesi, jog Lietuvoje esanti pilna laisvės religijai. Kai tai daro okudantas, tai toks jo amatas. Bet kai lietuvis talkininkauja bolševikui rusui okupantui, tai toks dalykas netelpa eilinėm galvelėn. Kanadoje leidžiami «Tėviškės Žiburiai» įsidėjo ve damojo vietoje atvirą laišką Justui Rugieniui. Kas yra tas p. Justas Rugienius? Nagi religijos reikalų tvarkytojas «ministras» Manydami, jog ML skaitytojams bus įdomu, persispausdiname kaikurias to laiško vietas.

"Gerbiamasis! Esate taip vadinamos religijos reikalų tarybos įgaliotiniu sovietų okupuotoje Lietuvoje. Sprendžiant iš Jūsų įstaigos pavadinimo, tektų manyti jog esate religingas, ar bent religiniais reikalais besidomįs žmogus. Deja, Jūsų biografija sako, kad esate ateistas-bedievis, kovo tojas prieš religiją. Dalyvaujate ateistų suvažiavimuose. Čia duodate patarimų, kaip kovoti prieš religines atgyvenas» Kaip tai suderinti? Bedievis kovotojas ir religijos reikalų tvarkytojas!

Taip pat Jūs skelbiate, kad Sov. Sąjungoje ir jos valdomoje Lietuvoje Bažnyčia esanti atskirta nuo valstybės. Visuose kultūringuose kraštuose, kur Bažnyčia yra atskirta nuo valstybės, tai reiškia, kad Bažnyčia nesikiša į valstybės

reikalus, o valstybės valdžia nesikiša į Bažnyčios reikalus. Bet taip nėra Jūsų garbi namoje «Tarybų Lietuvoje». Čia atskiriamas Bažnyčios nuo valstybės reiškia religijos persekiojimą ir pavergimą. Jūsų paties įstaiga ne ką kita daro, o kiek tik galėdama skriaudžia religiją ir religingus žmones. Tai ne pramanytas šmeižtas. Tai liudija tokie kasdieniai faktai:

Be Jūsų valdžios leidimo Bažnyčia negali paskirti nė vieno vyskupo, nei kunigo.

Kunigų perkėlimus irgi tvarko Jūsų įstaiga.

Vyskupams neleidžiama laisvai lankyti savo parapijas, nei išvykti užsienin, kaip euru laikais.

Jūs neleidžiate šleisti jokio religinio laikraščio, nei spaudinti religinių knygų ar katekizmų.

Kiekvienam religiniam žingsniui reikia Jūsų įstaigos leidimo, kurs retai teduodamas.

Jeigu pas Jus Bažnyčia atskirta nuo valstybės, tai ko Jūs išskė valstybinė įstaiga nuolat kišasi į grynai bažnytinius reikalus? Juk tai aiškūs nusikaltimas Jūsų skelbiamai teorijai ir pačiai sovietinei konstitucijai. Už tai Jūs turėtumėt būti nubaustas pagal sovietinio baudžiamojo kodekso 143 paragrafą, kurs, neva, draudžia kištis į piliečių religinius reikalus bei jiems kliudyti. Sakysit, kad

tai nesąmonė. Bet tą nesąmonę Jūs jau vykdyte Lietuvoje per 30 metų! Jūs esate paskirtas neva sovietiniams įstatymams vykdyti, o iš tikrų jų Jūs tų įstatymų vardu juos pačius laužote. Garbinat Leniną, bet jo nesilaikote. Tik pasiskaitykit jo raštų VI tome apie sovietinio piliečio religinę laisvę.

KAIP SU BAŽNYČIOMIS?

Jums ir Jūsų duondaviams, matyti, pasidarė nepatogu, kai laisvasis pasaulis sužino jo smulkmenų apie Jūsų įstai gos darbalius. Jūs per maskvinę užsienio spaudą skelbiate, kad Lietuvoje «iš 834 veikusių bažnyčių dabar tebeveikiančios 630. Esą dalį jų sugriovęs karas, dalis buvusių uždaryta panaikinus vienuolynus. (Gerai, kad jau pripažįstate uždarus vienuolynus!) O kodėlgi nepasakote, kad jas uždarė okupacinė rusų valdžia, ne patys lietuviai? Kodėl nedrįstat pasakyti, kad kompartija uždarė Vilniaus katedrą, kad šv. Mykolo bažnyčioje įrengėte sandėlį, kad šv. Kazimiero bažnyčia pavertėte šlykščiu ateistiniu muziejum, Kauno įgulos bažnyčią vitražo ir skulptūros muziejum? O kur dar visa eilė šventovių paverstų kino teatrais, salėmis?

Jūs sakote, kad Lietuvoje «sumažėjęs tikinčiųjų skaičius». O kas jį sumažino? Ar ne religinė priespauda atnešta iš Maskvos? Ar ne kad išgijote tikybą iš mokyklų, iš viešojo gyvenimo, ar ne kad suvarėte tikinčiuosius į požemius katakombas? Duokit religijai laisvę, ir pamatysite, kad nežūrint masinės bedieviškosios propagandos visos

šventovės bus pilnos tikinčiųjų. Jei netrūksta tikinčiųjų dar veikiančiose šventovėse juos persekiojant, juo labiau jų netūktų laisvę turint.

KAIP SU KUNIGAI?

Sakote, kad pastoracinį darbą dirbą daugiau kaip 800 kunigų, kad nesumažėjęs nė vyskupijų skaičius. Esant gi mažiau mažiau mažiau maldos namų, užtenka mažiau ir jų tarnų. Paskui Jūs priduriat, kad dėl kunigų sumažėjimo kalti esą «patys bažnyčios tarnai». Girdi nemaža jų dalis su vyskupu Skvirecku, Padolskiu ir Brizgiu, palikę «savo ganomąsias aveles, išdūmę į užjūrį» Taip, jie pasitraukė užsienin su dešimtmis tūkstančių savo tautiečių ir kiek galėdami atlieka savo misiją laisvajame pasaulyje. O kas būtų atsitikę su jais, jei nebūtų pasitraukę nuo bolševikinio siaurb? Kas gi nukankino vyskupą Reinį, vysk. V. Borisevičių, vysk. Pr. Ramanauską, prof. Pr. Dovydaitį? Ar ne Jūs išskė bolševikai? Žmonės bėgo iš tėvynės į nežinią, genami mirties teroro. Juk baisu pagalvoti, kiek mūsų žmonių žuvo rusų kalėjimuose ir Sibire! Sakote, kad jie buvę «tarybų valdžios priešai». Niekas tada neklausė, ar jie draugai, ar priešai — vežė masėmis. O jei kas ir priešinosi, ar neturėjo teisės gintis nuo užpuoliko?

NA, IR TOS SEM NARIJOS

Jūs tartum didžiuojatės, kad girdi, turį kunigams seminariją Kaune. Bet turėtumėt teisingiau pasakyti, jog turit kunigams «Vargo mokyklą». Juk Jūs leidžiate jai turėti vos

25 ar 30 klierikų. Be Jūsų leidimo nė vyskupas negali priimti kandidatų. Jūs nepasigiriat, kad Jūs atėmėte jų rūmus, bepalikot tik vieną seminariją, bet ir tuos rūmus pasiglemžėte. Gariatės, kad ta viena seminarija išleidusi 400 kunigų. Kodėl nepridėjot, kad tai išėjo per 30 metų? Tada būtų aišku, jog šešiomis vyskupijoms teiseina vos po du tris kunigus. (Ir nepasakėt, kiek kunigų išmirė per tą laiką!)

Visa tai žinant, yra aišku, kaip dienovidy, kad Jūs siekiate numarinti Lietuvos Bažnyčią. Ir to maravimo vykdy mo priešakyje stovite Jūs, Justai Rugieniau, prisidengęs religijos reikalų tarybos įgaliotinio vardu. Tai labai negarbingas darbas, kurio Lietuva vos istorija neužmirš.

AUSTRALIJA

Du jauni lietuviai gydytojai Tai Alfredas Vasiliauskas ir Gytis Šimkus. Abu gimę ka ro metais Vokietijoje. su tėveliais patekė Australijon ir čia gerai mokinosi įvairiose mokyklose. Abu daktarai išgę susipratusiose lietuviškose šeimose, gražiai kalba lietuviškai, dalyvavo ir dalyvauja lietuviškose organizacijose.

JAV. Š. Amerikoje gyvenančių lietuvių Tėvų Pranciškonų naujuoju provinciolu išrinktas Tėvas Jurgis Gailiūsis, OFM. Provinciolu pareigoms jis išrinktas į jau penktą kartą. Jis anksčiau steigė vienuolynus, Toronto lietuvių parapiją, Šv. Antano gimnaziją ir pravedė kitas statybas.

Liepsnos ir Apmaudo Asočiai

JURGIS GLIAUDA

PREMIJUOTAS ROMANAS

(Tęsinys)

— Maras! Neliesta žemė, laukianti mūsų pionierių. Darbo žmogui plėšiniai!

Ir dėstė Raikūnui apie Marksa, kaip apie kaimyninį kolūki.

RAŠTAI STALČIUOSE

Vėjas atneša vanagą,

Jo sapnas plėšrus...

Japoniška haiku parodija

Prieš keletą metų savo pastangose užgriebti mūsų buitį giliau aš suformulavau kiekvienam savo rašiniui orientyrą, kryptį. Tai skambėjo taip: išsiveržti iš buities, įsiveržti į buitį.

Aišku, tai buvo seklu ir naivu. Tačiau pradėjęs literatas, rašytojas visada turi savo andante pokšto elementą. Dabar tai viskas man patinka. Viskas tai atrodo net kilnu ir polėkiška. Ir tai dėl to, kad aš tikėjau galėsiąs rašyti savo orientyro vedamas.

Aišku, tai buvo metas, kada liberalizacija (po Stalino mirties) pagavo visus, ne mane vieną, ir kada daugelis pajuto šviežumo dvelksnį, lygų tam pirmam pavasariniam vėjui, kuris atskrenda kovo pradžioj po pavasarinių šerkėnų ir apgaulingai skelbia pavasarį. Viskas provokavo įsiveržti į kažkokį naują judėjimą, tokį savą, tokį intymų, koks ir begali būti literatūra. Tai buvo kažkokia mišrainė vilčių, svajonių, keisto pakvaišimo, lyg sutirštinta jaunystė.

Tai dar nebuvo tai, kas drąsiai vadinama avangardu. Tai buvo tik baikštus polinkis avangardan. Bet tai buvo poslinkis pakeitęs stagnaciją, sustingimą.

Viskas tai buvo atsikvošėjimas po persona lizuoto Stalino kulto eros. Asmenybės kultas buvo sutriuškintas taip revoliucingai, kad iš karto turėjome pervertinti viską.

Masinė dainos, filmai, beletristika, Dunejevskis, Simonovas, batainė dailė, mūsų Salomé jos stalinistika. — viskas virto aukštyn kojom, vieniems apmirus baimėje, kitiems bandant uos tyti naujus vėjus, tretiems kikenant...

Tuo laiku man teko bręsti. Tik vėliau aš ėmiau suvokti esmę. Tada aš prilipau prie spontaniškai susilipdžiusio Giordano Bruno vardo būrelio. Mes buvome dar nespausdinti literatai, rašytojai. Todėl mes buvome gryna literatūrinė brolija. Tame būrelyje viskas buvo liberalizuotos doktrinos ribose. Rašto esmė buvo — iš socialistinio realizmo į bulgakovinį realizmą.

Anas italas filosofas inkvizicijos lauže pavirtęs nuodegulių prieš tris šimtus metų išdykėliškai, faraiškai ėjo vėliavon mažo komjaunuoliško būrelio, kuris sumojo nuo Gorskio atsisukti į nutildytą Bulgakovą

Bruno vardas buvo visai abstraktinis simbolis: mano įsitikinimai man! Doktrina prieš Bruno skelbė, kad saulė sukasi apie žemę, kad žemė yra visatos centras. Mes skelbėm, kad saulė yra esmė ir gyvenimas, o žemė yra doktrina ir detalė. Doktrina, mokslas turi sukintis aplink gyvenimą.

Viskas tai buvo naivu, ir dirbtina, ir mokslėiviška, tačiau tas painumas, alegoriškumas, erotiškumas mums atrodė kažkokiu nauju išradi

mu, tolygiu antikinio, dabar Trečiojo Fronto ber no išradimui, apie kurį jie tada visi šoko savo nestilizuotą pakeltkojį Tada aš buvau užsikrėtęs alegorika. nes man atrodė, kad alegorija refinuočiausia forma skelbti ir neįkliūti.

Tada aš netikėjau, kad galiu patekti į tolimą ir pasaulyje vienintelį Literatūros Institutą Sąjungos centre, sostinėje. Per protekciją aš gavau pasimatyti su asmeniu, kuris tokiam reikalui daug reikė.

Man atrodė, kad mano organizacija gali mane iškelti, pastumėti pirmyn, sudominti manimi, sukurti iš manęs rašto profesionalą, rašto specialistą.

Poasmeninės eros įtakoje manye kunkulia vo teorijų chaosas. Nuotaikų sąranga manye šie pėsi iš senių ortodoksiškumo, smaginosi saldžiais rusiško ir lietuviško dekadentizmo kvapsniais. Tada viskas buvo maldavimas — vėjo, vėjo, vėjo, burės jau iškeltos!

Buvo krūvos raštų stalčiuose. Raštų prošvaistės smegenyse. Gal būt, aš rasiu tame institute gruzinų, ir armėnų, ir kirkizų, ir latvių, ir lietuvių. Gal būt, tas sambūvis bus naujos, galingos visasąjunginės raštijos pradžia. Institutą vaizdavausi kaip fabrikinę liejyklą, kur lydo formas būsimiems liejiniams.

Pažiūrėjęs į sunkias plačių langų drapiruotas draugo Tvarkovo kabinete, aš nejučiomis prisiminiau Voskresenje kunigaikštienę, kuri liepė visada užskleisti užuolaidas, kad tik saulės strėlė nepaliestų jos išgaisusios ir kosmetika palaukiamos odos.

(Bus daugiau)

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Diretor responsável Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N. Cr. \$ 20,00 visoje
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N. Cr. \$ 100,00 P.
Paskiro Nr. Kaina: Cr. \$ 0,40SKELBIMAI: pirmame puslapyje N. Cr. \$ 40,00 paskutiniajame
N. Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N. Cr. 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Stripsnius ir korespondencijas redakcija taisyti per tvarko savo nuostatais. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti stripsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Vivos Plango - Apverkiu Gyvuosius

Po Putino mirties buvo išleisti jo įdomūs eilėraščiai, pa vadinti «Vivos plango, mortuos voco» (Apverkiu gyvuosius, šaukiu mirusiuosius). Atrodo labai neįprasta. Mes būtume linkę priešingai sakyti: «A verkiu mirusiuosius, o šaukiu (į kovą ar į darbą) gyvuosius». Bet Putinas, be abejo, taip rašė visai sąmoningai. Kai jis matė tuos, su kuriais jam teko gyventi ir bendrauti, kai jis žiūrėjo į tuos vaikščiojančius la vonus, kurie savo brolius skundė išdavinėjo ir šibiran trėmė, tai jis ir negalėjo kitaip elgtis, kaip tik apverkti tuos dar neva gyvuosius. Ir kas gi beliko šaukti į darbą, į kovą už žmoniškumą? Tai tik mirusieji, tik tie, ant kurių kaulų buvo pastatyta mūsų nepriklausomybė ir laisvė.

Bet ir mes, laisvuose kraštuose gyvenančieji, jeigu apsidairysime aplinkui, tai pamatysime daug gyvųjų, kuriuos reikia apverkti. Ir čia dažnai broliu prieš broliu kovoja, lietuvis lietuvių niekina, šmeižia, persekioja. Pažiūrėkime į mūsų spaudą — ir ten ne geriau. Spauda turėtų skleisti šviesą, tu rėtų visus skatinti vieningam darbui, bet kai kurie mūsų laikraštपालािकाliai yra tapę šiukšlių dėžėmis. Juose mirgėte mirga išsigalvoti kitų kaltinimai, niekinimai, šmeižtai. Jie persunkti neapyka visiems, kurie kitaip mano, negu jų korespondentai, redaktoriai, stripsnių r šytojai. Jeigu atsirastų koks nors šių laikų Muravjovas ir uždraustų tokią spaudą, tai mums tik į gera išeitų.

Per amžius lietuviai su įvairiais priešais kariavo, tačiau toji kovos dvasia jau taip į mūsų kraują yra įsisunkusi, kad visur matome priešus, prieš kuriuos tuoj keliame kardą. Teisingai K. Binkis dar nepriklausomybės laikais rašė:

«Mūsų proseniai karingi.
Prūsai, kuršiai ir jotvingiai,
Suteikė mums tokį kraują,
Kurs vis priešų reikalauja».

Jeigu mūsų visų bendras priešas yra per toli, jeigu mes su juo negalime susitikti akis į akį, jeigu jis neskaito mūsų spaudos, tai savo palėgusia fantazija susikuriame priešų iš čia pat gyvenančių savo brolių ir draugų, kad turėtume priešų kovoti.

Žinoma, visi norime vienybės. Visi apie ją garsiai kalbame. Bet tą vienybę klaidingai suprantame. Mums turi būti tokia kad visi būtų tokie, kaip aš. Visi turi būti sutempti ant to paties kurpalio. Kiekvienas turi taip galvoti, kaip aš; kiekvienas turi turėti tokią pat pasaulėžiūrą, kaip aš; kiekvienas turi vartoti savo veikloje tuos pačius metodus, kaip ir aš; žodžiu — jis turi būti mano duplikatas, o ne atskiras individas. Tokia vienybė — tai ne vienybė. Tai tik asmenybių laužymas ir naikinimas. Vienybei reikia tolerancijos, reikia pagarbos kito nuomonei ir įsitikinimui.

Visi suprantame, kad daugelis į laisvus kraštus pabėgu sių mūsų tautiečių yra daug kentėję ir daug baimės patyrę nuo komunistų. Komunistai juos taip įbauginę, kad tas nelentmas žodis visur jiems vaidenasi. Jeigu kas nors atvažiuoja į Lietuvą, tai būtina jį turi būti komunistas. Jeigu Jonas su tuo atvažiuosiuoju pakalbėjo tai ir jis jau komunistas, o jeigu su Jonu pakalbėjo Petras, tai jau ir Petras komunistas ir t. t. Tokiu keliu einant, bus prieita prie to kad galėsi kalbėtis tik pats su savimi. O visi gerai žino, kas per žmonės kalbasi su savimi.

Dažnai mes neapykantą pavergėjui rusui perkeliame į pavergtą lietuvių. Į visus ten pasilikusius kreivai žiūrime, jais nepasitikime. Neseniai spaudoje buvo rašyta, kad jeigu mūsų išėivijos rašytojų veikalai ga-

Pilietinis Karas

PETRAS PAKALNIS

Kai 1967 metais Izraelis Sumušė Syrijos, Jordano ir Egipto armijas, keliolika arabų fanatikų stvėrėsi organizuoti partizanų būrius ir teroro aktais atkeršyti žydams už prarastą karą. Laikui bėgant, partizanų būriai augo ir augo, ir po poros metų jie virto jėga, su kuriais daugeliui teko skaitytis. Pinigų jie gaudavo iš turtingų arabų kraštų, o ginklų — iš rusų. Didesniais ar mažesniais būriais jie įsiskverbė į Izraelio teritoriją arba apšaudė žydų sodybas iš Syrijos, Libano ir Jordano pasienio. Partizanai tvarkė karo pabėgėlių stovyklas, turėjo savo statutus, partizanų mokyklas, štabus, susisiekimo priemones, ginklų sandėlius ir pan. Jie nepaisydavo valdžios potvarkių ir sudarė tarsi valstybę valstybėje.

Geriausiai organizuoti partizanai buvo Jordano karalystėje. Ten jų priskaitoma apie 25.000. Jų tikslas yra sunaikinti Izraelio valstybę ir atgauti visas žydų užimtas žemes. Kadangi didesnioji Jordano karalystės gyventojų dalis susideda iš karo pabėgėlių, karalius Husseinas, nenorėdamas užgauti piliečių jausmų, partizanus toleravo ir dažnai jiems nusileido. Bet nuo 1968 metų jau tris kartus jam teko su partizanais kruvinai susiremti. Prieš trejetą mėnesių partizanų ir kariuomenės konflikte žuvo apie 200 žmonių.

Partizanų ir karaliaus Husseinio santykiai pablogėjo, kai

šis, sekdamas Egipto prezidento pavyzdžiu, priėmė JAV paliaubų planą ir sutiko su Izraeliu derėtis. Partizanai, žinoma, labai supyko ir kėsinosi net į karaliaus gyvybę. Tas teroro aktas užgavo Jordano kariuomenę, ypač karaliui ištikimus beduinus, kurie visą laiką šnairavo į karo pabėgėlius. O kai partizanai užgrobė 3 užsienio lėktuvus ir pradėjo vesti derybas su 4 valstybėmis dėl įkaitų pasikeitimo, tuokart atrodė, lyg krašto šeimininkas būtų ne karalius, bet partizanai. Lyg tyčia tomis dienomis Jordano premjeras paruošė su partizanais sutartį, kuria partizanai galėjo laisvai veikti visame krašte, o kariuomenė turėjo apieisti sostinę. To karaliui ir kariuomenei buvo per daug. Priėmęs premjero atsistatydinimą, karalius sudarė karinę vyriausybę ir nutarė palaužti įžulius partizanų valią. Trečiadienį, rugsėjo 16 dieną, visi sostinės gyventojai jautė, kad pilietinis karas tarp kariuomenės ir partizanų yra neišvengiamas. Nelaukė vakaro, pirkliai uždarė savo krautuves, autobusai sustojo eję gatvėse, prieš laiką užsidarė kinai ir restoranai ir visi skubėjo namo. Auštant ketvirtadieniui prasidėjo kautynės.

Kiek leido aplinkybės, Raudonojo Kryžiaus pirmininkas Rochart dėjo pastangas, kad partizanai paleistų 430 keleivių, patekusių į oro piratų rankas. Po varginančių derybų, ke keleiviai buvo paleisti. Bet pirmoji grupė, suside-

lėtų pasiekti Lietuvą, tai ten išleistų knygų tiražai nukristų iki nulio. Ar tai nėra visiškas mūsų kenčiančių ir pavergtų brolių kėrybos suniekinimas? Mes dirbame, norėdami išlaikyti lietuvių, stengdamiesi iškovoti Lietuvai laisvę bet kažin ar ten mūsų šalyje, šimtai ir tūkstančiai ne uoliau už tas pačias vertybes kovoja, tam pačiam tikslui dirba?

Jei kartais jų metodai mums nėra suprantami, jeigu jų elgesys kartais atrodo keistokas, tai tuoj nešokime jų drabs tyti purvais, nes gal kada nors paaiškės tikrosios jų intencijos ir jų planai. Tada gal turėsime jiems paminklus statyti. Lietuva yra ten, už lietuvių pagrindinė kova yra vedama ten, tad ir mūsų žvilgsniai turi nuolat su pagarba krypti į ten.

Ir jie, ir mes esame lietuviai. Ir jų, ir mūsų yra vieno di norai, tad vieni kitus padrašinkime, vieni kitiems, kiek galime, padėkime, nes tik broliškas raškas jungimas o ne kėlimas broliškai kovai, mums gali atnešti pergalę. Aišku, kad ir juos, ir mus rusai nori silpninti ir skaldyti, bet jie niekad mūsų nesuskaldys, jeigu mes patys nesuskilsime. Deja, mus kartais skaldo ir tie, kurie turėtų jungti.

Jau taip toli mes skaldymosi ir savizudybės kryptimi nuėjome, kad net baisu ir graudu. Vivos plango Mes, gyvieji, turime apverkti patys save. Tad ką gi šauksime, ką kviesime į darbą? Mortuos voco! Prisiminkime savo mirusių sūsiu didvyrius. Tešviečia mums jų pavyzdys. Teuzdega jų atlikti darbai. Teskatina jų palikti testamentiniai žodžiai.

Norėčiau čia prisiminti tik viena šviesų vieningos veiklos ir broliškos meilės pavyzdį, kurio gimimo šimtmetį neseniai atšventėme. — Tuma-Vaižganta. Kai jo kas paklausavo, kuriai partijai priklauso, jis tuoj atsakė, kad nežinašas tos partijos vardo, bet gerai žino, kokie yra trys pagrindiniai tos partijos principai. O tie principai yra šie: viršuje — Dievas, apačioje — Lietuvos žemė, šalia — broliai ir sesės lietuviai.

Jeigu šių principų laikysimės ir pagal juos gyvenime, tai mūsų partija bus stipri. Mūsų niekas nesuskaldys ir niekas nenugalės.

Juozas Vaišnys, S. J.

danti 54 įvairių tautybių asmenų, kuriuos partizanai tikėjosi iškeisti į Vokietijoje, Šveicarijoje, Graikijoje ir Anglijoje nuteistus arba teismo laukiančius arabų teroristus, buvo kažin kur išgabenta. Pilietinio karo vaisių paragavo ir 120 užsienio žurnalistų. Šešias dienas išgyveno vieno viešbučio rūsyje, mažai gaudami valgyti ir be higieninių įrengimų. Vienas jų buvo sužeistas. Į šeštą ar septintą dieną Jordano sostinėje pradėjo trūkti maisto ir vandens ir kai kas pradėjo bijoti, kad ten gali kilti epidemija.

Norėdamos sustabdyti bereikalingą kraują praliejimą 8 arabų valstybių galvos susirinko Kairo mieste pasitarti ir ragino karalių Husseiną bei partizanų vadą Arafatą sustabdyti pilietinio karo veiksmus. Po gyvų derybų buvo pasirašyta 4 punktų sutartis, kurių svarbiausieji yra šie: 1. visoje Jordano karalystėje tuojaū įvedamos paliaubos, 2. abi kovojusios partijos turi paleisti karo belaisvius, 3. kariuomenė ir partizanai turi apieisti sostinę, 4. mišri arabų komisija prižiūrės paliaubų vykdymą.

Gavęs žinią, kad visi oro piratų pagrobti keleiviai yra paleisti, prezidentas Niksonas prižadėjo Husseinui duoti tiek ginklų, kiek jis pradau per pilietinį karą, ir tuojaū išsiuntė Jordanan nemažą kiekį maisto ir vaistų. Kartu su šia pagalba buvo išsiųsta ir 60 lovų ligoninė, kurią aptarnaus JAV gydytojai ir slaugės. O kad ir su kiais arabų kraštais pagerėtų santykiai, prezidentas Niksonas aplankė maršalą Titą, asmenišką Egipto prezidento draugą. Deja, šis, gavęs širdies smūgį, mirė rugsėjo mėnesio pabaigoje. Nuo jo įpėdinio priklausys tolimesnioji Artimųjų Rytų ateitis.

ATVYKS IR PAS MUS!

Bene porą metų įtemptai rengęsis Urugvajus lietuvių tautinių šokių ratelis «Azuolynas» atvyksta S. Paulin parodytį savo meno ir pabendrauti su mūsų jaunimu. Dabartinėmis žiniomis, azuolyniečiai atvyks autobusu sausio 14 dieną. Kelionei lėšas patys taupė, jų tėveliai ir visa kolonija aukomis, dovanomis prisidėjo, norėdami savo gyvąjį jaunimėlį mums parodyti, o tam valandų valandas įkyrioms repeticijoms pasky rusiam jaunimui nors truputiuką atsilyginti gražia kelione. Neabejojame, kad S. Paulio lietuviai tą jaunimėlį sutiksime, jį paglobosime, iki bus pas mus. Kviečiame visus bendradarbiauti, kad tas Azuolyno pas mus apsilankymas paliktų ir svečiams ir mums patiems maloniausių atminimų.

LIETUVIŲ JAUNIMAS
PASAULYJE

Mus pasiekia dabar spauda iš toliau, kurioje aprašomi lietuviai baigę mokslus. Todėl dauguma žinučių yra apie juos.

Australijoje Alfredas (Reni) geris baigė medicinos fakultetą. Nežiūrint sunkaus mokslo, dalyvavo Lietuvos studentų veikloje, sportiškuose ir mėgsta muziką. JAV-bėse Kęstutis Tautvydas įgijo biologijos daktaro laipsnį. Jūra tē Mažeikaitė Indianos universitete baigė psichologiją ir meną.

Australijos lietuviai skautai, virš 150, stovyklaus Wonga Parke, netoli Melbourne, sausio 2-13 dienomis. Stovyklos ruošiamos kasmet.

Viktorija Baukytė, skautė iš Detroito, Kana-doje Fox ežere, netoli Toronto skautų ir skautėlių stovyklavietės «Romuvos» krikėlių sukūriuose išgelbėjo kelių vaikų gyvybę, rizikuodama savąją pavojingame vandenyje,

Ernestas Paršelis, visą laiką einąs svarbias pareigas Švietimo Ministerijoje, pakviestas profesoriauti valstybiniame Buenos Aires un-te.

PAŽINK SAVO TĖVŲ KRAŠTĄ.

Gyvenant tokiame didiame krašte kaip Brazilija, kur gyventojai pagal savo kilmę priklauso įvairiausioms rasėms ir tautoms, labai dažnai, beveik sakyčiau visada, iškyla klausimas: «Kokios tautos arba kilmės esi tu?» — «Aš esu brazilas», daugelis iš mūsų atsako, «bet mano tėvai yra lietuviai», Toks atsakymas dažniausiai patenkina klausiamąjį. Bet ar tu esi užtenkamai pasiruošęs atsakyti į kada gal platesnį klausimą jeigu būsi priverstas ką nors daugiau papasakoti apie savo tėvų žemę, ar apie tą kraštą, iš kurio būdamas dar visai mažas buvai savo tėvų išvežtas? Nežinau Pagalvok pats,

Pasinaudodama malonių «Mūsų Lietuvos» redaktorių ir bendradarbių kvietimu talkininkau ti nutariau, tau mielas lietuviškasis jaunime pa-dėti, papasakoti apie tavo tėvų ir protėvių kraštą.

Pradedant sekančiu «Mūsų Lietuvos» numeriu galėsi palaipsniui sužinoti viską, kiek ir suglaustai, kas liečia Lietuvą.

Kas yra Lietuva, kieno vaistybė ir kraštas ji yra, kur yra Lietuva, kas yra Lietuvos kaimynai, koks yra žemės paviršius, žemės turtai, klimatas, upės, ežerai, miškai ir gyvuliai, gyventojai, ūkis, pramonė, keliai ir miestai — bus viskas paaiškinta, aprašyta, kad galėtum išmokti, o jei jau buvai mokinėsi, tai prisiminti ir kit-tiems paaiškinti.

Tad iki pasimatymo ateinančią savaitę! Lin-gerai pasinaudoti!

J. V. nė

UZDAVINIAI

(paruosti Evardo Paleckio)

Nr. 17. Prie šių žodžių prirašyk pirmąsias raides. Skaitydama visų žodžių kiekviename stulpelyje pirmąsias raides žemyn rasi žodžius: a. Lietuvos miesto, b. vandens, c. pramogų vietos, d. pastato.

a. -inas	b. -pė	c. -aunas	d. -ėra
-kis	-ilis	-lgas	-delė
-pė	-žys	-ida	-ečys
-amas		-yinas	-kiratis
-rklys		-uolas	-enas
-odas			

ATSAKYMAI IŠ PRAEITO NUMERIO

Nr. 15. Pienas. Nr. 16. Spyna.

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

atžvilgiu.

Jeigu palyginsi lietuvių jaunimo organizacijas išeivijoje ir sovietų leidžiamas organizacijas Lietuvoje, pamatysi skirtumą. Kadangi šeima yra tautinės gyvybės židynys, savaiminiai visos išeivijos organizacijos, ypatingai jaunimo, tapusios kartu ir šeimų organizacijomis. Lietuvoje tos pačios organizacijos buvo kiek visuomeniškesnio pobūdžio. Pavyzdžiui, skautai daugiau mokyklos ir buvusių kariškių pareigūnų vadovaujami. Teitininkų viena penkių pagrindinių mlačių yra šeimyniškumas, bet Lietuvoje, kai visa aplinka lietuviška, nebuvo reikalingi ypatingai šeimos pagrindu veikti. Be to, abi šios didesnės organizacijos Nepriklausomybės metu tebuvo pirmosios ar antrosios kartos nuo įsteigimo.

Kai tautiškumas susispaudė daugiau į šeimą, organizacijose kartu dalyvauja vaikai ir tėvai, kurie neretai yra tos pačios organizacijos vadovai. Organizacijos parengimai, išvykos, stovyklos pasidaro pranašesnės į šeimynišką išvyką vietoj daugiau organizacines. Panašiai ir lituanistinėse mokyklose, kurioms steigti ir palaikyti reikia tvirtos šeimos. Dažnai mokytojai yra tėvai, kai pritrūksta profesinių mokytojų, nes tėvai rūpinasi savais (ir kitų) vaikais.

Kaip žinome, sovietinėje filosofijoje asmens ir šeimos sąvokos nėra išvystytos. Asmuo ir šeima yra įrankis atsiekti tam būsimajam sovietiniam pasauliui ir sovietiniam žmogui, kuris, iš krikščioniško taško žiūrint, yra nuasmenintas. Kadangi ir tautybė, pagrindinis lietuvių ginklas Lietuvoje, ir religija yra šeimoje tvirtiausios, so vietai stengiasi kaip nors tą pasitikėjimą ir artumą suklaidinti. Pavyzdžiui, kad vaikai tėvus apskųstų okupantui Steigdami įvairius daržėlius bendrabučius, o ypatingai komjaunimo įvairias organizacijas, stengiasi vaikus ir jaunimą auklėti už šeimos ribų ir priešiškaai tėvų tautiniam bei religiniam nusistatymui.

Kaip lietuviška šeima išeivijos kraštuose sugeba tautiškumą puoselėti, vaikus siunčia į mokyklėle, organizaciją, kartu eina į lietuviškas pamaldas, taip ir Lietuvoje, kurioje yra tautos kamienas ir kurioje vyksta pagrindinė kova už laisvę, šeima išlaiko ir puoselėja tautiškumą ir tikybą, kai viešasis šių dviejų dalykų išsireikšimas sovietų apribotas.

Šeimoje ir išsprendžiamas mažumos daugu mos klausimas. Jokio mokytojo, ar jaunimo vadovo ar dvasiškio pastabos nepaveiks vaiko ir jaunuolio tiek, kiek pačių tėvų pažiūros ir nusi-statymas. Jeigu tėvai į gyvenamąjį kraštą žiūri su meile, vaikai nemato priešingybės tokios, kuria jaustų, jeigu tėvai vis nebūtų patenkinti šiuo kraštu, vis jį kritikuotų. Gal šeimoje ir nevisada yra sąlygos vaikui išmokti lietuviškai gerai kalbėti ar gerai pažinti geografią, istoriją, literatūrą, bet visada gali būti įskiepijama gili meilė savo tėvų kraštui ir tautai.

Pereitą šeštadienį lituanistinėje mokyklėleje rodėme paveikslėlius iš Lietuvos, pirmą kartą, nes kiekvieną šeštadienį rodomas ar filmas ar skaidrės iš kitų vietų ir kraštų. Tur būt neklystu pastebėjęs, kad šiuos paveikslėlius vaikai žiūrėjo su ypatingu dėmesiu, daug ramiau ir atidžiau, negu kitus. Tai būtų ženklas, kad paveikslėliai buvo ne tik geografiniai vaizdai, bet atsakė į tą balsą širdyje, kuri tėvai ten pratarė.

TĖVO
ANTANO
SKILTIS

Mazoji mažuma

Paskutiniame straipsnyje apie intensyvines grupes minėta, kad nevisai tikslu tautinę grupę dideliame imigraciniame krašte vadinti «mažu. ma», kadangi tas žodis reiškia ir priešingybę. O tuo tarpu «intensyvinė» grupė pažymi žmonių vienetą, kuris susibūrė ypatingiems tikslams, mūsų atveju, tautybės pagrindu. Šeima yra lietuvišku požiūriu pati šilčiausia žmonių grupė, sakytu me, tautos mažasis pasaulis.

Jeigu vaikams ir jaunimui pasakysi pareikšti, kokie 7 dalykai jų gyvenime svarbiausi, kiekvienas paminės savo šeimą, kartu su kitais gyvenimo bruožais: tikėjimas, draugystė, gamta, tautybė ir t.t. Vaizduodami šeimą piešiauose, kartais nupiešia tėvą, motiną, brolius ir seseris, parašydami ir jų vardus. Bet dažnai šeima yra piešiama simboliais. Pažiūrėkime į keletą piešinių.

Vienuolikos metų mergaitė šeimą nupiešė Velykų rytą namie, ridenančią margučius. Tai parodo kaip artimai lietuviški papročiai rišasi su šeimos gyvenimu. Kad vaikams patinka kelionės ar atostogos su visa šeima rodo piešinėliai, vaizduoją visus sulipusius automobilyje, paežerė su laiveliu, o namie — mažieji žiūri televiziją, vyresnieji žaidžia kieme, tėvas ilsisi minkštoje kėdėje, mama rūpinasi mažiausiuoju. Neretai pasitaiko, kad prie šeimos priskaito ir šuniuką ar katę, su kuria šeimoje draugauja.

Meilė šeimoje kitos mergaitės vaizduojama didele širdimi, kurioje mažesnės širdys sujungtos brūkšniais viena su kita. Idomu, kad vaizduodami bažnyčią ir tautą, kaip jau buvo rašyta, jauni žmonės dažnai pasisavina simbolius, suriš-tus pirmiausia su šeima: širdį, šviesą, kurie apšviečia visus, esančius namuose. Kitame paveiksle iš durų namie lyg takeliu eina žodžiai «TAI-KA». Dar kiti, piešdami namus, nupiešia kamina, iš kurio eina dūmai, rodydami, kad viduje šilta ir jauku. Aplink namus vaikų piešinėliuose visada žydi gėlės ir medžiai.

Taip vaizduojama šeima kaip tokia. Visai natūralu, kad šeima būtų svarbi ir kituose piešinėliuose, ypač apie tautą. Vienos Argentinos lietuviškos piešinėlyje rodoma Lietuva laivo pavidale, kuri lyg skęsta, o aplinkui gelbėjimo ratai: mokykla, organizacija, lietuvių parapija, literatūra, spauda ir — aišku — šeima. Vaizduodami Lietuvą, vaikai kartais nupiešia savo tėvų miestelį ar kaimą, pirmą apklausinėję tėvus. Tai svarbu vaikams, kurie Lietuvos nėra matę, ir ne tik Lietuvos išvaizda, bet tėvų jausmai Lietuvos

Kalifornija — Keistybės Kraštas

ZENONAS BAČELIS

(tęsinys)

Kalifornija paliko man aukštos krašto pasiektos kultūros paminklo išpūdį. Nepaprastai čia išvystyti mokslai, technologija ir švietimas, Kalifornija didžiuojasi gera šimtaine aukštųjų mokyklų bei institucijų, o jos universitete studijuoja virš 33 tūkstančių studentų, kuriuos mokina puspenkto tūkstančio profesorų.

NUOSTABUSIS «DISNEY-LAND»

Los Angeles priemiestyje, dabar jau miręs, Walter Disney sukūrė didžiulį parką, pavadintą «Disneyland» («Disnėja» arba «Disno kraštas»). Tai svajonių ir pasakų karalystė. Ji apima 100 hektarų žemės plotą, kur anksčiau augo apelsinai. 1955 metais Walter Disney pradėjo kurti savo svajonę. Į įvairias statybas, kanalus, upes ir kitas fantazijos išgalvotas keistenybes jis sudėjo 17 milijonų dolerių. Bet šiandien tos vietos vertė turbūt prašoka 200 milijonų doleris, ir vis dar auga.

Buvusioje sausoje lygumoje pasakų kalnas, įrengtas ežerėlis, praveisti upeliai, vandens kritimai-kriokleliai, kabantieji keltuvėliai, geležinkeliai, pastatyti rūmai, pilaitės ir kitų įvairių tikslų pastatai. Visa tai sudaro mažą miestelį. Idomičiausias dalykas čia bene bus tai abiem tekančio vandens krantais, tiek pastatų viduje, tiek lauke išstatyti eksponatai, kuriuos žmonės stebi plaukdamį laiveliais.

Disneylando parke pavaiz-

duoti šie dalykai: 1. Natūralaus žmogaus dūdumo įvairių tautų tipai ir jų būdingesni papročiai. 2. Taip pat judančio tipo ir natūralaus dydžio įvairių pasaulio kontinentų sausumas ir vandens gyvūnija. 3. Natūraliniais eksponatais augmenija. 4. Įvairių laikotarpių žemės, vandens ir oro susisiekimo priemonės. 5. Jūrų bei žemės piratai (plėšikai) ir jų aventūros, grobiai ir aukos. 6. Pasakų bei fantazijos sukurtos pilytės. 7. Medžioklės pastatas. 8. Įvairūs muziejėliai bei parodėlės. 9. Įvairiausių pramogų įrenginiai. 10. Restoranai, kantine bei užkandinės. 11. Finansų, prekybos bei kelionių informaciniai biurai. 12. Apvalioje salėje besisukančiame kino ekrane Amerikos vaizdų filmai, žiūrėti, tartum pats keliautum ir viską stebėtum tikrovėje.

NEIGIAMYBĖS

Dėl aptikto aukso Kalifornija praminta aukso valstybe. Bet tas aukso laikotarpis atsirūgo ir neigiamais bruožais. Aukso ieškotojų tarpe buvo didelis nuošimtis adventuristų nemažai ir tikrų kriminalistų. Belenktyniaudami kas greičiau ir prisikas pamiršo padarumo ribas, o kriminalistams juk nereikia jokios moralės. Tat aukso veršį begar binaut išgatėjo lėbavimas, gobšumas, spekuliacija, apgaulės ir žudynės pareikalavęs 4200 gyvybių ir 1200 savizudybių per peakeris metus. Aukso laikai smurto epocha su linčo teismais užsitęsė keliolika metų. Holywudo

filmų švaigždžių, režisierių ir vaidinimo galimybių medžiotojų palaidumas, šeimų išsiskyrimai pavaikė ne tik JAV, bet ir kitus pasaulio kraštus, kur pateko Amerikos filmai. Tenka prileisti, jog ta neigiama itaka paspartino hipių išplitimą, kuris pačiame Los Angeles mieste pasireiškė vampyriškais žudynėmis, o San Francisco mieste išugdė demoralizuotus jų lizdus, iš kur paplito hipizmo psichozė visame pasaulyje.

Kalifornijos kaimyneje Nevadoje, Las Vegas mieste esąs azartinių lošimų centras irgi yra asocialus reiškinys, ugdąs dykaduoniavimą, aistras, prarandami turtai dažni bankrotai, neurozės ir savižudybės.

SKRENDAM KALIFORNIJON

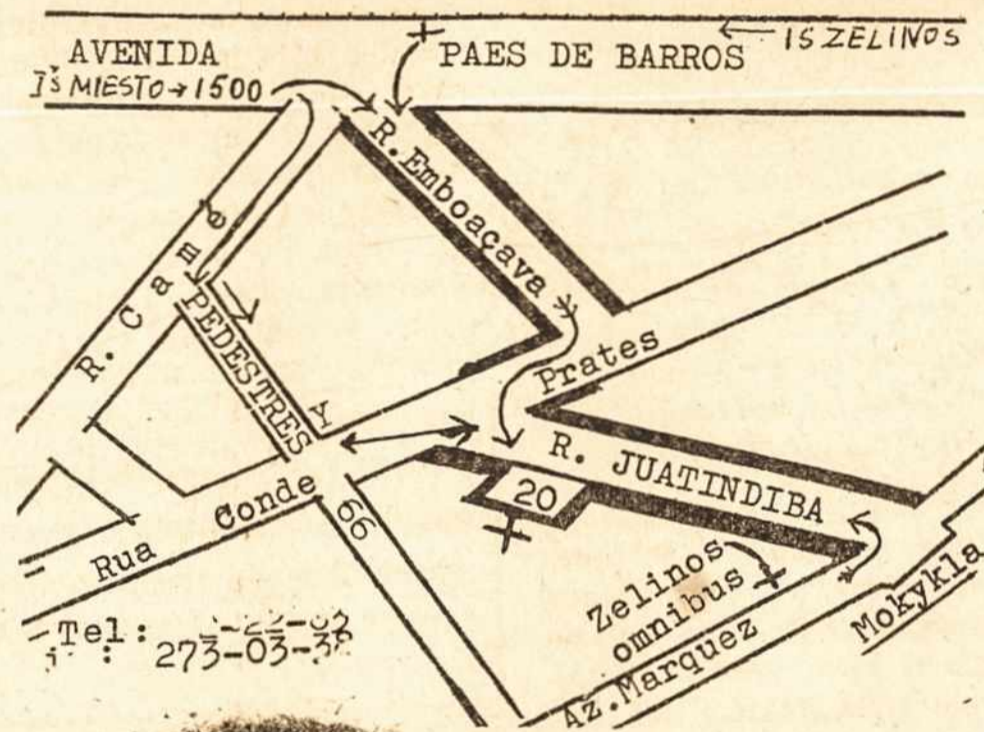
Bagazą priėmusi Čikagos aerodromo kontrolė nurodė raštu vartus išeiti lėktuvan ir vieta lėktuve. Deja, lėktuvas, nė kiek manęs nepasigedęs, išskrido su bagazu be manęs. Buvo kiek nemalonu susijieš kiti kitą lėktuvą ir pasirūpin ti dar viena, neplanuota nakvyne Čikagoje. Bet tas mažas nemalonumas baigėsi tuo pasitenkinimu, kad galėjau Kalifornijon skristi dienos metu. Nors sprausminiam lėktuvui skrendant mažai tegalima stebėtis gamtos vaizdais, tačiau skrendant giedriu oru visgi pasiliko šiek tiek tos kelionės išpūdžių.

Teko nuskrusti trejetą tūse tančių kilometrų. Apie trečdalis to kelio ėjo virš prerių ir drėgmės plotų. Vietomis buvo gana aiškiai regimos gyvenvietės, upės, greitkeliai ir ganyklų plotai. Sprendžiant iš ganyklų vaizdų, atrodo, kad sausros būtų pa kenkusios derliui. Skrendant per kalnuotas valstijas, ne aukštai virš kalnų viršūnių, buvo aiškiai regimi gražūs vaizdai, kurie vis kaitaliojasi, tartum kaleidoskope. Gal per 30 minučių skridimo iki Uolų kalnų prasidėjo kalvos bei žemi kalnai, apaugę miškais. Artėjant į Uolų kalnyno aukštumas pasirodė staigūs šlaitai ir uolienų sienos, tai plikos, tai sniegu padengtos iki pat viršūnių. Toliau jau vėl nuolaidūs kalnų šlaitai, apaugę miškais. Švystelėjo trumpas Kolorado upės tarpklis ir vėl prasidėjo Wahsatch aukštieji kalnai. Už jų išsidriekė plačios dykumos, vadinamos Didžiuoju Baseinu, iki Siera Nevada aukštųjų snieguotųjų kalnų. Praskridus apie 15 minučių toliau nuotų kalnų, lėktuvas nutupė pirmame Kalifornijos laukytinų miestų — SAN JOSÉ

Tas miestas tai už 60 kilometrų esąs San Francisco miesto kaimynas su 250.000 gyventojų.

(Bus daugiau)

KELIAS PAS TĖVUS JĖZUITUS

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

DALYVAUKIME L. K. BENDR. CHORO KONCERTE! Spalio

RUA JUATINDIBÁ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

BENDRUOMENĖS TARYBOS
POSĖDIS

Šaukiamas spalio mėn. 31 d., šeštadienį, 16 val., įvairiems Brazilijos Lietuvių Bendruomenės reikalams aptarti. Visi Tarybos nariai malonėkite būtinai dalyvauti.

Posėdis bus Jaunimo Namuose Vila Zelinoje.

Juozas Čiuvinskas
Tarybos Pirmininkas

Praėjusį šeštadienį, Vila Zelinoje Jaunimo Namuose Liet.

Gydyt. dr. Astolfo Araujo su būsimu gubernatoriumi Laudo Natel
DR. ASTOLFO ARAUJO É CANDIDATO

O Dr. Astolfo Araujo, Diretor do Instituto de Cardiologia, e grande amigo dos lituanos de S. Paulo teve a sua candidatura a Deputado Estadual lançada pela corrente liderada por Laudo Natel. Na foto, o Dr. Astolfo aparece ao lado de seu companheiro, o futuro Governador do Estado.

DIDELIS LIETUVIŲ DRAUGAS

Garsusis širdžių ligų specialistas, Cardiologijos Instituto direktorius Dr. Astolfo Araujo, šiais metais nori būti išrenkamas į S. Paulo valstijos deputatas. Kadangi jis labai myli lietuvius ir su jais draugauja, o dažnai ir gydo, prašo, kad lietuviai ir jų vaikai už jį balsuotų, kai ateis rinkimų periodas lapkričio mėnesį šiais metais. Jo skelbimas ir fotografija kartu su būsimu valstijos gubernatoriumi Laudo Natel pasirodo šiame me numery. Kai eisite pas šį daktarą gydyti savo širdis, nusineškite «Mūsų Lietuvos» numerį, kur telpa jo skelbimas, tikėkimės, kad jis auleis kokius 20% už gydymą.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Médico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetrícia pela Maternidade de S. Paulo
Clínica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residência RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206.

Vila Prudente, Tel. 63-5352

nė Baltušienė, Aliona Gonçalves, Mrija Kacas, Vera a tarūnienė. Valgių gamybai vadavo Angelika Trubienė.

CHORAS LAUKIA SVĘČIŲ.

Kitą sekmadienį, 25 spalio Liet. Kat. Bendruomenės choras ruošia lietuviškos dainos, su gera programa, koncertą. Choras šiuo metu yra aukštam meniniam lygy, kaip ir anais metais, vadovaujant Al. Ambrozaičiui. Kadangi koncertai nėra dažnai rengiami, šią progą lietuviška visuomenė galės išgirsti gražių lietuviškų dainų ir savo dalyvavimu paremti choro veikimą.

TRADICINĖ GEGŽVINĖ

Jurubatuboje sutraukė ir šemet sutraukė nemažą būrį tautiečių. Gražus ežeras, žavingos apylinkės, puikus sekmadienio oras ir gerai suorganizuoti komiški žaidimai suteikė jos dalyviams malonaus atsigalvavimo ir pasigėrėjimo. Šią gegužinę suruošė Šv. Juozapo Vyrų Brolija.

VIS MIRŠTA TAUTIEČIAI

Spalio 4 d., sekmadienį, auto mažina užmušė prie Luzoties F. MUREL. Buvo 51 metų amžiaus.

Prieš kiek laiko mirė agronomas Povilas VONJODAS, administravęs Fazenda St. Louis prie Irapua miestelio, netoli Franca. Mirė 61 metų amžiaus ir paliko lietuvių žmoną ir dukteris.

Ši spalio 7 diena mirė Jonas GINDVIČIUS. 64 metų amžiaus gyvenęs prie Limeiros miesto, anksčiau jis gyveno

Liet. Kat. Bendruomenės Choro KONCERTA — ŠOKIUS! Zelinoje, Šv. Mykolo Arkanangelo gimnazijos salėje.

Malonėkit nesivėluoti. Patirsite daug džiaugsmo. Parodysit, kad vertinate savo daugel metų dainuojantį ir giedantį chorą.

3 d. tarp kitų buvo svarstoma Tarybos kai kurių narių nesilankymas į posėdžius. Ir buvo padarytas toks nutarimas: Tarybos nariai, kurie neatvyksta 3 kartus į posėdžius ir nepaaiskina priežasčių, bus laikomi automatiškai išstoję iš Tarybos ir į jų vietą bus kviečiami sekantys kandidatai. Bet dar suteikiama galimybė pasiaiškinti atvykus į sekantį Tarybos posėdį.

Spalio 12 Š. Amerikos atvyko į S. Paulo seserų pranciškiečių viršininkė Motina M. Virginia susipažinti su seselių darbu Brazilijoje.

IEŠKOMI:

Liudvikas Steponavičius teiraujasi, ar kas negirdėjo, kur dabar randasi buvusio Kauno burmistro, (prefekto) žmona Jonė Jonė Kenstavičienė-Steponavičiūtė? Pranešti redakcijai, ar jam pačiam: R. Marechal Teodoro, 405, Jundiai, Estado S. Paulo.

Ieškoma Elzbieta Jonaitienė ir jos dukterys: Elzbieta, Zosė, Anelė ir Antanina. Jos išvyko Brazilijon 1927 metais iš Babių valsčiaus, Algupio kaimo Ieško jų Ona Norvaišienė-Jonaitytė ir Stasys Norvaišas, gyvenantieji Kaune, Lietuvoje, Ožeskienė gatvė, 6 nr., 7 butas.

Lapkričio mėn. 22 diena Šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia pikniką į Santos — Praia Grande.

Jau daug metų esame buvę su savo žaidimais ir pasilinksminimais pas Vladą Jasilionį taip ir šiais metais spalio 11 d. buvome, už malonų priėmimą ir veltui davimą saulės širdingai dėkojame.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Gilaus liūdesio valandoje, mirus mūsų mylimai motinai ir pasiaukojusia žmonei

ADELEI NADOLSKIENEI,

pareiškusiems mums užuojautos, dalyvavusiems laidotuvėse ir septintos dienos mišiose, reiškiamo padėką.

NADOLSKIŲ ŠEIMA

Mirus A. † A.

VYTAUTUI ŽALKAUSKUI

nuoširdžią užuojautą reiškia liūdinčiai žmonei Marijai, sūnui Antanui, dukrai Onai, žentui, marčiai ir anūkams
Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Valdyba

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ «M. LIETUVĄ»

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.